

VRAGEN & ANTWOORDEN

CAMPAGNE « IDG 2019 »

Doelen van onze campagne 'International Day of the Girl 2019'

- Jongeren blijven sensibiliseren rond het thema 'seksuele intimidatie'.
- Hulpmiddelen voorzien om getuigen van intimidatie in staat te stellen om op een zo gepast en veilig mogelijke manier te reageren.
- Hulpmiddelen voorzien voor mensen die zich geïntimideerd voelen zodat ze op de meest gepaste en veilige manier kunnen reageren.
- De stem van jongeren laten horen, in het bijzonder van meisjes en jonge vrouwen, en mede dankzij hun verhalen steden veiliger maken voor meisjes.

Algemene inleiding

Plan International is een organisatie die de gelijkheid voor meisjes en jonge vrouwen en het respect voor de kinderrechten verdedigt. Het is onze ambitie om bij te dragen aan een verandering van de sociale normen en een échte en blijvende impact te hebben. Om dit te bereiken, werken we nauw samen met jongeren, die het meest getroffen worden en die oplossingen bedenken om de gelijkheid van mannen en vrouwen te verbeteren.

In de **zomer van 2018 en 2019** hebben we samengewerkt met jongeren op festivals (**#SAFEstival**) om problematische situaties te identificeren en hun oplossing aan de festivalorganisatoren te presenteren. Net zoals op festivals, is ook de openbare ruimte niet

immuun voor het fenomeen van seksuele intimidatie. In 2018-2019 heeft Plan International België het project **BruXELLES** opgezet, gericht op jongeren en bedoeld om het geweld tegen meisjes in de openbare ruimte terug te dringen. Op basis van foto's en getuigenissen delen deze gemotiveerde jongens en meisjes hun ervaringen met seksueel geweld in de hoofdstad en stellen ze oplossingen voor tegen seksuele intimidatie.

Oktober 2019 - Plan International België wil zijn actie ook in Belgische steden opzetten en de stemmen laten horen van degenen die niet gehoord kunnen worden. In het kader hiervan werd een onderzoek uitgevoerd naar de ervaringen van jongeren met intimidatie en seksueel geweld in de steden Antwerpen, Brussel en Charleroi. Deze steden behoren tot de grootste steden van België, hebben de grootste jongerenbevolking en staan voor verschillende uitdagingen die van invloed zijn op het leven van jongeren in de stad. De resultaten zijn verbazingwekkend (zie kerncijfers hieronder) en stellen ons in staat om het belang in te zien van het benadrukken van de realiteit en de behoeften van jongeren, zowel op het vlak van preventie, bewustwording als onderwijs op het niveau van de aanbevelingen voor de politieke leiders. Jongeren kunnen nog steeds gehoord worden dankzij **een online platform (« Safercities »)** om "gevoelige" plaatsen op een kaart aan te duiden en hun oplossing(en) voor te stellen om de risico's van intimidatie en geweld te voorkomen.

Plan International België zet zich in om te handelen op basis van de nationale en lokale getuigenissen om sociale en politieke normen te veranderen en onze steden veilig te maken voor meisjes.

Seksuele intimidatie

1. Wanneer hebben we het over seksuele intimidatie ?

Seksuele intimidatie verwijst naar alle opdringerige gedragingen of gebaren in de openbare of semi-openbare ruimte, al dan niet geseksualiseerd, waargenomen als intimiderend, opdringerig, respectloos, beledigend, bedreigend en/of doet denken aan genderstereotypen.

Een genderstereotype wordt hier gezien als een pejoratieve of bevooroordeelde weergave (taal, attitude of representatie) van de geslachten, die de

neiging heeft om rollen, gedragingen, kenmerken, attributen of producten te associëren met mensen op basis van hun geslacht, ongeacht hun individualiteit.

Gendergerelateerd geweld treft niet alleen meisjes en vrouwen. **Mannen en jongens, evenals mensen die zich niet identificeren als een man of een vrouw, worden ook beïnvloed.** Plan International België kiest ervoor om de focus te leggen op meisjes en jonge vrouwen omdat onze ervaring op het terrein laat zien dat ze vaak een groter risico lopen te worden gediscrimineerd alleen omdat ze meisjes of jonge vrouwen zijn.

2. Verschillende soorten gendergerelateerd geweld

Gendergerelateerd geweld uit zich in verschillende vormen, waaronder fysiek, seksueel en psychologisch of emotioneel geweld.

Enkele voorbeelden van verschillende vormen van gendergerelateerd geweld:

- Fysiek geweld: slagen, stoten, klappen, moorden
- Seksueel geweld: verkrachting, seksuele intimidatie, ongewenst contact
- Emotioneel of psychologisch geweld: intimidatie, bedreigingen, lastigvallen, cyberpesten, spot en verbale intimidatie (beledigingen, grappen, herhaaldelijk pesten, ...)

Gendergerelateerd geweld kan op veel verschillende plaatsen voorkomen, ook in het gezin, op straat, op school en breder in het dagelijks leven.

Gendergerelateerd geweld kan ook kindhuwelijken, genitale verminking van vrouwen en andere schadelijke praktijken omvatten.

3. Flirten en lastigvallen : wat is het verschil ?

Het fundamentele verschil tussen flirten en lastigvallen is de aanwezigheid van een **enthousiaste TOE-STEMMING**. Vanaf het moment dat je iemand vraagt om een gedrag dat je stoort te stoppen – of wanneer je het non-verbaal laat zien – en die persoon het gedrag toch aanhoudt, wordt het lastigvallen.

Helaas **maken veel mensen geen onderscheid tussen de twee**. En vaak hoor je excuses als « *maar je overdrijft, hij wou gewoon met je flirten* » om dergelijk

gedrag te rechtvaardigen dat in werkelijkheid onaanvaardbaar is. Door intimidatie te minimaliseren, leggen we de verantwoordelijkheid niet bij de daders, maar geven we het slachtoffer de schuld.

COMPORTEMENT	DRAGUE OU HARCÈLEMENT ?
Exprimer poliment, dans un contexte adapté, son envie de connaître une personne ou de la revoir, et respecter son éventuel refus	DRAGUE
Siffler une personne, n'importe où : au Parlement, dans la rue, au travail, dans les transports...	HARCÈLEMENT
Faire un commentaire sur le physique ou la tenue d'une personne qui n'a rien demandé ou qu'on ne connaît pas	HARCÈLEMENT
Insister après un refus ou une absence de réponse	HARCÈLEMENT
Prendre le refus d'une personne pour de la timidité	HARCÈLEMENT
Suivre ou imposer sa présence à une personne qui ne répond pas ou exprime un refus d'échanger	HARCÈLEMENT
Envoyer des SMS sexuels à une personne qui n'a pas consenti à ce jeu	HARCÈLEMENT
User de sa position pour obtenir des faveurs	HARCÈLEMENT
Menacer une personne pour qu'elle accepte des avances	HARCÈLEMENT
Toucher/pincer les fesses/les seins en dehors d'un rapport mutuellement consenti	AGRESSION
Embrasser une personne par surprise ou contre son gré	AGRESSION
Plaquer une femme contre un mur par surprise ou contre son gré en dehors de tout rapport consenti et mutuel	AGRESSION

4. In enkele cijfers (2019)

Ten eerste moet worden vermeld dat het bijzonder **moeilijk is om seksuele intimidatie in de openbare ruimte te kwantificeren of te evalueren**, omdat het vaak als onschadelijk of een integraal onderdeel van het leven van vrouwen wordt beschouwd.

- Wereldwijd worden jaarlijks tussen de 500 miljoen en 1,5 miljard kinderen blootgesteld aan geweld, en veel van deze incidenten vinden plaats op scholen.
- Naar schatting hebben 150 miljoen meisjes en 73 miljoen jongens wereldwijd seksueel geweld ervaren.

«Het was een woensdagmiddag op klaarlichte dag en ik ging naar een sollicitatiegesprek met de tram. Ik was hier veel te vroeg. Ik besluit een beetje rond te lopen om wat frisse lucht te krijgen en ik stap af aan de halte voor de mijne. Ik zoek mijn weg op een plan. Nauwelijks van de tram, spreekt een man van in de veertig me aan: «Ik weet dat het raar klinkt, maar ik zag je en dacht dat je er leuk uitzag, dus kom ik even met je praten.» Ik kijk hem nauwelijks aan en vertel hem lachend dat dit niet echt het moment is, dat zijn aandacht erg aardig is, maar dat ik al een «minnaar» heb en dat zijn woorden me niet kunnen verleiden. Hij begrijpt het niet, blijft naast me lopen en stelt me veel vragen. Ik kijk naar mijn voeten en antwoord alleen met ja of nee. Hij zegt dat hij mijn vriend wil worden en dingen wil delen. Hij staat erop en wil mijn telefoonnummer. Ik stop, zeg kort en recht in de ogen «Mijnheer, als we nee zeggen, is het nee! ». (Nog een man die gelooft dat vrouwen altijd het tegenovergestelde zeggen van wat ze denken!) Ik begin weer te stappen en hij volgt me nog altijd. Ik zie een tram passeren

en vertel mezelf dat ik deze halte wel zal nemen, in de hoop dat ik hem kwijt kan geraken. Hij vraagt me waarom ik de tram opnieuw neem aangezien ik net ben uitgestapt. Ik realiseer me dat hij me al in de tram had gezien en dat hij is afgestapt voor mij. Hij volgt me op de tram. Ik kijk hem niet aan, maar ik voel zijn aanwezigheid, hij is woedend. Ik stap in volle snelheid uit de tweede tram en hij volgt me weer. Hij heeft een versnelling hoger geschakeld. Hij begint me te beledigen, de terugkerende term is «vuile hoer». Ik negeer het maar weet niet meer waar ik ben, ik blijf staan, op zoek naar mijn GSM of iets anders in mijn tas. Zijn toon gaat steeds meer omhoog, hij blijft bij me. Ik blijf kalm, ik reageer nog steeds niet en het irriteert hem. Hij gaat verder, te ver: hij steekt zijn hand een beetje op. Alles ging heel snel in mijn hoofd, ik dacht: «maak jezelf zichtbaar en schreeuw ». Ik rende de straat op en begon zo hard te schreeuwen dat ik niet wist dat ik ertoe in staat was. Ik vertelde hem dat ik de politie ging bellen of een auto zou laten stoppen als hij niet stopte. Hij bleef dezelfde beledigingen herhalen. Ik bleef schreeuwen, ik moest het minstens tien keer herhalen dat hij weg moest gaan. Ik kwam steeds dichterbij de auto's en een van hen begon te remmen. Een moeder liep met haar kind naar ons toe en keek ons aan. Hij werd bang en ging uiteindelijk weg. Ik rende de andere kant op. Trillend en woedend heb ik mijn sollicitatiegesprek bijna geannuleerd, maar ik heb het niet gedaan omdat dat zou betekenen dat hij op de een of andere manier had gewonnen en dat was uitgesloten! » Hélène, 25 jaar oud.

5. Wat zegt de wet?

In België is er sinds 2014 een wet gericht tegen **seksisme in de openbare ruimte**. Als een klacht wordt ingediend en de rechter de ernst van de feiten erkent, kan hij/zij mogelijk een gevangenisstraf van 1 maand tot 1 jaar en/of een administratieve geldboete van 50 tot 1000 € opleggen. In werkelijkheid is het moeilijk om te bewijzen dat iemand je heeft beledigd of je volgde tot aan jouw huis. Bovendien is een op de twee vrouwen niet op de hoogte van het bestaan van deze wet. **Veel vrouwen weten niet dat seksistische gedragingen een misdaad zijn** en dat ze een klacht tegen deze gedragingen kunnen indienen. Als gevolg hiervan worden vandaag te weinig seksistische daden aan de kaak gesteld.

Positionering van Plan International België

Waarom moeten we seksuele intimidatie aanpakken?

Gendergerelateerd geweld is uiteindelijk gebaseerd op ongelijke machtsverhoudingen op basis van de rollen en verantwoordelijkheden van mannen en vrouwen, of wat de samenleving ziet als een « meisje », een « jongen », een « vrouw » of een « man ».

Gendergerelateerd geweld omvat daarom alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes op basis van hun identiteit en sociale positie als « vrouwen » of « meisjes » in een gezin, groep, gemeenschap of een natie.

Gendergerelateerd geweld is een schending van de mensenrechten en alle mensen hebben het recht om in alle aspecten van hun leven zonder geweld te leven.

Meer informatie:

<https://www.planinternational.be/nl/blog/waarom-komen-we-ook-op-voor-meisjes-belgie>

Waarom handelen?

Als de mishandeling van meisjes niet wordt bestraft, kan worden afgeleid dat geweld tegen meisjes en vrouwen getolereerd wordt en dat mannelijke agressie normaal is. Zo discrimineren we vrouwen en meisjes nog meer.

Wanneer seksuele intimidatie niet wordt veroordeeld, worden ze uiteindelijk deel van de sociale norm.

De volgende generatie gelooft dan misschien dat geweld tegen vrouwen normaal is. Meisjes die slachtoffer worden van geweld, zullen niet bereid zijn om deze feiten te melden omdat ze bang zijn misbruikt en belachelijk gemaakt te worden en hun klacht niet zal worden behandeld. Zolang de aanvallers denken dat hun acties ongestraft kunnen blijven, zal dit klimaat van geweld niet verdwijnen.

In actie!

1. Hoe helpt Plan International België gendergerelateerd geweld te voorkomen?

Gendergerelateerd geweld is een complex probleem dat een uitgebreid antwoord vereist. De inspanningen moeten verder gaan dan het individu om de sociale normen, stereotypen en structurele economische en juridische ongelijkheden die ten grondslag liggen aan het gebruik van gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes te veranderen. **Dat betekent dat het werk bij iedereen begint op jonge leeftijd.**

De oorzaken van gendergerelateerd geweld moeten worden aangepakt en aangevochten om duurzame verandering op lange termijn te bereiken. Het veranderen van houdingen en gedragingen op lange termijn is een langdurig proces. Het vereist inzet, middelen en aanhoudend traject:

- Voorafgaande informatie /sensibilisering van verschillende doelgroepen (mannen, jongeren, jongens, meisjes, vrouwen).

- Training (leraren, verzorgers, maatschappelijk werkers, enz.).
- Het voorkomen van gendergerelateerd geweld heeft grote gevolgen. Het beïnvloeden van de aard van de relaties tussen vrouwen en mannen en meisjes en jongens heeft grote gevolgen door informatie, bewustzijn, aanpassing van de omgeving.
- Actie wanneer we intimidatie zien en ondersteuning.
- Begeleiding na intimidatie.
- Politieke belangenbehartiging voor een omgeving waarin men zich veilig voelt.
- Politieke en wetgevende hervormingen die gedragsveranderingen filteren en creëren.

2. Wat heeft Plan International reeds gedaan in België ?

Sinds 2018 heeft Plan International verschillende initiatieven gelanceerd om intimidatie en gendergerelateerd geweld in België te bestrijden:

- In de zomer van 2018 zijn we begonnen met de bewustmaking van deze situatie in de context van zomermuziekfestivals met onze **#Safestivals-campagne**. In Franstalig België leidde dit tot aanvullende subsidies voor de financiering van de onderwijssector in emotioneel en seksueel leven en het uitrollen van het SACHA-plan (Veilige Attitude Tegen Intimidatie en Agressie) voor een betere preventie op festivals. Meer informatie: <https://www.planinternational.be/nl/blog/seksuele-intimidatie-op-festivals-de-oplossingen-van-jongeren>
- Ook in 2018 hebben de jonge activisten van Plan International België het project **BruXELLES** geleid, met de steun van Canon, dat uitmondde in een fototentoonstelling met dezelfde naam, waarin de ervaringen van intimidatie en gendergerelateerd geweld door vrouwen werden belicht door jongeren uit Brussel. Meer informatie: <https://www.planinternational.be/nl/blog/hoe-fotografie-seksuele-intimidatie-op-straat-helpt-te-stoppen>
- In april 2018 werd een “Jeudi de l’Hémicycle” georganiseerd in het Franstalige parlement van Brussel om Brusselse jongeren in staat te stellen elkaar te ontmoeten rond intimidatie en seksistisch geweld in de openbare ruimte. Hun aanbevelingen hebben geleid tot de

unanieme stemming van een parlementaire resolutie in mei 2019.

- In het jaar 2018-2019 zijn deze zelfde jongeren een dialoog gestart met **MIVB**-instanties om samen na te denken over de verschillende manieren om intimidatie en gendergerelateerd geweld in het openbaar vervoer in Brussel te bestrijden. Een partnerschap dat resulteerde in een campagne over **de rol van getuigen van intimidatie in het openbaar vervoer**. Meer informatie: <https://www.planinternational.be/nl/blog/mivb-sensibiliseringscampagne-seksistisch-gedrag>

3. En vandaag?

Een peiling

700 jonge jongens en meisjes uit Antwerpen, Brussel en Charleroi beantwoordden vragen over hun ervaringen met seksuele intimidatie in hun stad.

ENKELE KERNCIJFERS UIT DE PEILING

Plan International België heeft 700 jongeren bevroegd over hun ervaringen met seksuele intimidatie.

- **91%** van de meisjes en jonge vrouwen (15-24 jaar) en **28%** van de jongens en jonge mannen was al **slachtoffer van seksuele intimidatie**

- **77%** van de jongeren was al **getuige van seksuele intimidatie**

- **De 4 vormen van seksuele intimidatie die meisjes meemaken:** nafluiten (**82%**) – langdurig aanstaren (**79%**) – opmerkingen over het uiterlijk (**62%**) – overdreven flirterig benaderen (**59%**)

- **Na de feiten** kunnen jongeren terecht bij hun vrienden (**48%**) of hun familie (**27%**), slechts een minderheid gaat naar een psycholoog (**7%**) of de politie (**6%**)

- **93%** van de jongeren vinden dat er **niet voldoende preventieve maatregelen zijn** om seksuele intimidatie te bestrijden.

Een digitaal platform

www.planinternational.be/safercities

Met het digitale platform Safercities kunnen jongeren, met name meisjes en jonge vrouwen, openbare plaatsen identificeren en delen waar ze zich niet op hun gemak voelen of zelfs plaatsen die hen bang maken, of omgekeerd, plaatsen waar ze zich veilig voelen en die ze associëren met een positieve ervaring, in de steden Antwerpen, Brussel en Charleroi. Alle meisjes en jonge vrouwen verplaatsen zich door de stad. Ze moeten zich welkom, veilig en inbegrepen voelen.

Dit platform draagt bij aan de *empowerment* van meisjes, niet alleen om hun negatieve ervaringen te laten zien, maar ook om de plaatsen te identificeren waar verandering nodig is en hun ideeën te delen om aan deze positieve verandering bij te dragen.

Op internationaal niveau is «Safer Cities» een programma ontwikkeld in samenwerking met Plan International, Women in Cities International (WICI) en UN-HABITAT om de verhoogde risico's en kansen voor adolescenten meisjes in steden aan te pakken. Het hoofddoel van het programma is om veilige, verantwoordelijke en inclusieve steden te bouwen met en voor adolescenten in al hun diversiteit. Het programma wordt uitgevoerd in tien steden over de hele wereld: Caïro, Alexandrië en Assiut, in Egypte; Delhi, India; Hanoi, Vietnam; Kampala, Oeganda; Nairobi, Kenia; Lima, Peru; Asunción, Paraguay; en Honiara, Salomonseilanden.

In België zullen we met steun van de Europese Commissie het programma vanaf februari 2020 concreet uitvoeren in Brussel, Charleroi en Antwerpen door rechtstreeks samen te werken met jongeren uit deze steden in partnerschappen met lokale verenigingen. In samenwerking met Plan International België zal Plan International Spanje hetzelfde programma implementeren in de steden Barcelona, Madrid en Sevilla.

De voorgestelde oplossingen zullen worden gehoord en zullen bijdragen tot beleidsaanbevelingen op lokaal en regionaal niveau.

Meer informatie :

www.planinternational.be/safercities

The Safer Cities project is funded by the European Union's Rights, Equality and Citizenship Programme 2014-2019.

Wat te doen in geval van intimidatie?

Het is niet altijd gemakkelijk om te handelen/reageren als je je lastig gevallen voelt. Het is heel natuurlijk om te willen «wegrennen, er tegen te vechten of niet weten hoe te bewegen». Je moet je niet schuldig voelen als het je overkomt. Om je een beetje meer zelfvertrouwen te geven, kan je andere reacties aanleren, zoals die hieronder worden weergegeven.

Er zijn verschillende mogelijkheden om te reageren of te ontsnappen uit een situatie van intimidatie. Iedereen moet handelen in alle veiligheid. Als dit mogelijk is, is het noodzakelijk om de angst te overwinnen die dit soort gedrag met zich meebrengt. Hollaback!, een organisatie die intimidatie op straat wil tegengaan, heeft de hieronder beschreven "4D" - strategie ontwikkeld. Sensoa hertaalde deze aanpak

naar de Vlaamse context:

<https://www.allesoverseks.be/seks-grenzen>. Het kan als basis dienen voor zowel slachtoffers als getuigen van intimidatie.

1. Aanspreken van de plegger (Direct)

Antwoord 'direct' - confronteer de aanvaller(s) met hun gedrag. Het is vooral een kwestie van de situatie te beoordelen om je veiligheid niet in gevaar te brengen, en nog minder die van het slachtoffer.

Hoe dan ook: het belangrijkste is om **kort en bondig te blijven**. Probeer **geen debat aan te gaan**, want zo wordt de situatie erger. Als de dader reageert, doe dan je best om het individu te helpen, in plaats van met de dader te communiceren.

'Neem je handen van me af', 'Ik wil niet dat je dat doet', 'Laat me met rust' zijn voorbeelden van reacties.

Een andere optie is **verbale zelfverdediging**. Deze techniek, die tot doel heeft het intimiderende gedrag te stoppen, als je je veilig voelt, bestaat uit 3 stappen:

- Beschrijf de situatie: « *Je hebt je hand op mijn dijbeen* »
- Beschrijf je gevoel: « *Dat vind ik niet leuk* »
- Geef een opdracht : « *Verwijder je hand* »

Deze **3-stappenmethode "zien / beoordelen / handelen"** laat geen ruimte voor discussie. Het slachtoffer neemt hier de macht over en beveelt dat het gedrag onmiddellijk stopt.

2. Afleiden (Distract)

Een andere strategie is om de vrouw waarop de intimidatie gericht is subtiel af te leiden. "Het doel is gewoon om het incident te beëindigen door het te onderbreken." Bijvoorbeeld praten over iets dat niets te maken heeft met de situatie: de tijd, de plaats waar je bent, ...

"Een gedrag dat heel goed werkt," zegt Irène Kaufer de Garance, "het is gewoon de bedoeling om naast het slachtoffer te gaan zitten en met hem/haar te praten, om een gesprek met hem/haar te beginnen."

Als getuige kun je **doen alsof je de persoon kent of gewoon fysiek tussenbeide komen**, terwijl je doorgaat met waar je mee bezig was - lezen, tokkelen op je telefoon, je koffie "per ongeluk" morsen.

3. Anderen betrekken (Delegate)

Stiekem, discreet of niet, vraagt het slachtoffer vaak om hulp om haar heen, zelfs in één oogopslag.

Als getuige kunt u hetzelfde doen door de buschauffeur om **assistentie te vragen**, de beveiliging van de winkel, een leraar, de politie of een vriend te vragen. Betrek een persoon om samen te reageren - zonder hen daartoe te dwingen.

4. Afwachten (Delay)

Niet kunnen ingrijpen tijdens het incident? Je kunt het altijd doen nadat je hebt gecontroleerd of alles goed gaat met het slachtoffer. Meer dan vragen of "alles in orde is", kunnen we ook zeggen dat het ons spijt, vragen of we kunnen helpen, voorstellen voor om het slachtoffer gezelschap te houden tot zijn/haar bestemming of om hem/haar naar huis te vergezellen of aanbieden om te getuigen in geval het slachtoffer een klacht wenst in te dienen.

Het is duidelijk niet de bedoeling om de les te spellen of de situatie proberen uit te leggen door een kledingkeuze, een woord of een houding. Het is gewoon nutteloos en leidt vaak tot het tegenovergestelde van wat je wilde doen: de persoon die werd lastiggevallen troosten.

« **Vergeet niet dat iedereen iets kan doen. Op dit punt in onze geschiedenis is het des te belangrijker dat we er als actieve bondgenoten**

voor elkaar zijn. Onderzoek heeft aangetoond dat een medeplichtige blik (un regard complice) het trauma van een geviseerde persoon aanzienlijk kan verminderen. Een van de belangrijkste dingen is om hem/haar op welke manier dan ook te laten weten dat ze niet alleen is », concludeert de internationale vereniging, ook aanwezig in België.

En meer specifiek, als we getuige zijn van een intimidatie?

Onderneem actie. Aarzel niet om te reageren als u getuige bent van een situatie met intimidatie op straat. Het is bewezen dat getuigen tijdens een situatie van intimidatie of agressie niet durven te handelen uit angst voor repercussies. Ieder heeft de neiging zich te conformeren aan het gedrag van de massa en het wordt moeilijk om anders te handelen dan de groep. Als hij niets doet, doe ik niets.

Wanneer men zich voor een dergelijke situatie op een openbare plaats bevindt, en dat men zich bewust is van dit effect, is men beter gewapend om deze kleine mentale klik te hebben en tegen zichzelf te zeggen: ik moet de eerste stap zetten, neen ?

- Door in te grijpen, open je de deur naar diegenen die niet noodzakelijkerwijs durven. Je kunt het proces ook versnellen door de voorbijgangers om je heen te mobiliseren "Reageer, laat hem niet gaan!", om een massa-effect uit te lokken en de stalker af te weren. Bijvoorbeeld door rechtstreeks tegen het slachtoffer te spreken ("Ah, Julie, ik had je niet herkend, alles oké?!"), wat de agressor zal

ENKELE SLEUTELWOORDEN

Gendengerelateerd geweld: gendengerelateerd geweld is een daad van geweld die een fysiek, seksueel of psychologisch vooroordeel of lijden veroorzaakt, of waarschijnlijk zal veroorzaken, met inbegrip van de dreiging van dergelijke daden, de dwang of willekeurige vrijheidsberoving, in het openbare leven of in het privéleven.

Gendergelijkheid: Gendergelijkheid verwijst naar het feit dat vrouwen en mannen, meisjes en jongens dezelfde status in de samenleving hebben; volledig en zonder discriminatie genieten van alle mensenrechten; genieten van hetzelfde respect in de gemeenschap; door iedereen gewaardeerd worden; dezelfde kansen krijgen om keuzes over hun leven te maken en vergelijkbare resultaten verwachten; en dezelfde hoeveelheid vermogen hebben om de resultaten van deze keuzes vorm te geven.

Gendernormen: Gendernormen zijn sociale regels die ons vertellen wat het betekent om een meisje of een jongen, een man of een vrouw te zijn.

Genderrollen: Genderrollen zijn sociaal geconstrueerde rollen, gedragingen, activiteiten en attributen die een samenleving geschikt acht voor mannen en jongens, maar ook voor vrouwen en meisjes.

Agressor/dader: de agressor of dader is iemand die geweld tegen iemand anders pleegt. In het geval van gendengerelateerd geweld zijn daders meestal mannen of jongens en zijn de slachtoffers meestal vrouwen of meisjes.

Lichamelijk geweld: Lichamelijk geweld is geweld dat fysieke pijn of lijden veroorzaakt, zoals slagen, stoten, klappen, moorden, enz.

Effect van de toeschouwer: hoe meer mensen, hoe minder kans er is om te reageren om te helpen. Elke persoon die niet tussenbeide komt is een rede zodat ik ook niet tussenbeide kom.

storen. Te vaak zien we scènes waarin een meisje wordt lastiggevallen in een drukke metro en niemand haar te hulp schiet. Als u niet in staat bent om zelf te reageren, aarzel dan niet om iemand anders om hulp te vragen.

- Gebruik de 4D-methode die hierboven is beschreven.

Opmerking over de veiligheid: we moedigen u niet aan risicovol gedrag te vertonen voor u of het slachtoffer. Denk altijd aan de veiligheid en overweeg allereerst alle mogelijkheden om het slachtoffer te helpen. In geval van agressie of geweld, bel 112 onmiddellijk en meld de identiteit van de persoon (plaats, kleding, kenteken ...).

OM MEER TE WETEN

- <https://www.ihollaback.org/>
- <https://www.allesoverseks.be/ongewenste-intimiteiten>
- Het levensverslag van vrouwen over seksuele intimidatie - <http://engrenageinfernal.be/wp-content/uploads/2016/10/Etude-Sexisme-web.pdf>

WAAR KAN JE HULP VINDEN ?

- Praat erover met een vertrouwenspersoon uit je omgeving.
- Bel, mail of chat met de jongerentelefoon Awel via awel.be of via 102.
- Neem contact op met een zorgcentrum na seksueel geweld via seksueelgeweld.be via 09/332.80.80 of zsg@uzgent.be (in Gent) of via 02/535.45.42 of CPVS@stpierre.bru.be (in Brussel).
- Roep professionele hulp in bij een dienst voor slachtofferhulp van een Centrum Algemeen welzijnswerk via caw.be (er zijn 11 centra verspreid in Vlaanderen).
- Neem contact op met een psycholoog of een seksuoloog van een Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg in je buurt via geestelijkgezond.be.
- Bel of surf naar de hulplijn [1712](http://1712.be) waar je terecht kan met vragen over (lichamelijk, psychisch of seksueel) geweld, misbruik en kindermishandeling.
- Bij [Teleonthaal](http://Teleonthaal.be) kan je anoniem je verhaal kwijt als je het moeilijk hebt. Dit op het nummer 106 of via chat.
- Wil je klacht indienen, dan kan je contact opnemen met de politie.